

دانش، مشروعیت، جمهوری اسلامی

مؤلف:

سینا کریمی

انتشارات آرمان دانش

جمهوری اسلامی ایران

سازمان

سرشناسه	کریمی، سینا، ۱۳۵۷ -
عنوان و نام پدیدآور	دانش، مشروعيت، جمهوری اسلامی / مولف سینا کریمی.
مشخصات نشر	تهران : آرمان دانش ، ۱۴۰۰ .
مشخصات ظاهری	۱۸۸ ص. ۵/۵ × ۲۱/۵ س.م.
شابک	۶-۲۵-۷۶۷۷-۶۲۲-۹۷۸: ۲۰۰۰۰
وضعیت فهرست نویسی	فیبا
پادداشت	کتابنامه: ص. ۱۸۷ - ۱۸۸ .
موضوع	مشروعيت حکومت-- ایران
موضوع	Legitimacy of government-- Iran:
موضوع	مشروعيت حکومت (فقه)
موضوع	(Legitimacy of governments (Islamic law*:
موضوع	ولایت فقهی -- ایران -- جنبه‌های سیاسی
موضوع	Wilayat al-faqih -- Political aspects-- Iran:
موضوع	ایران -- قدرت -- جمهوری اسلامی، ۱۳۵۸ -
موضوع	- ۱۹۷۹Iran -- History-- Islamic Republic, :
رده بندی کنگره	۴۹۷JC:
رده بندی دیوبی	۰۱۱/۳۲۰:
شماره کتابشناسی ملی	۷۶۱۸۲۱۴:
وضعیت رکورد	فیبا

انتشارات آرمان دانش

نام کتاب: دانش، مشروعيت، جمهوری اسلامی

مولف: سینا کریمی

تیراژ: ۱۰۰ نسخه

قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

نوبت چاپ: اول بهار ۱۴۰۰

چاپ و صحافی: قشقایی

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۶۷۷-۲۵-۶

تلفن مرکز پخش: ۰۲۱۶۶۹۸۸۷۳۰

فهرست مطالب

۹	مقدمه
	فصل اول
۱۳	کلیات
۱۶	تعریف مفاهیم
۱۶	گفتمان
۱۹	مشروعيت
۲۱	دانش
	فصل دوم
۲۵	تحول گفتمان سیاسی شیعه در ایران (عصر غیبت)
۲۶	دغدغه ها و پرسش های اصلی علمای شیعه (در عصر غیبت)
۲۶	منشاء مشروعيت حکومت
۲۷	ضرورت حکومت
۲۸	نحوه تعامل علمای شیعه با حکومت
۲۹	گفتمان های سیاسی غالب شیعه در عصر غیبت
۳۰	گفتمان سلطان جائز و سلطان عادل
۳۳	مفاهیم غالب
۳۴	ولایت
۳۵	سلطان جائز

سلطان عادل	۲۶
عوامل موثر در شکل گیری گفتمان	۳۷
گفتمان سلطنت مسلمان ذی شوکت و ولایت فقیه	۳۹
مفاهیم غالب	۴۰
عوامل موثر در شکل گیری گفتمان	۴۳
گفتمان مشروعيت بخشی به سلطان عادل	۴۵
مفاهیم غالب	۴۸
ولایت عامه	۴۸
سلطنت مادون	۵۱
رعیت (ملت)	۵۳
عوامل موثر بر شکل گیری گفتمان	۵۶
گفتمان دو بعدی سلطنت مشروطه و مشروطه مشروعه	۵۷
مفاهیم غالب	۵۸
عوامل موثر بر شکل گیری گفتمان	۶۰
گفتمان سیاست گریزی و عدم دخالت در سیاست	۶۲
فقدان سوال ، پاسخ و گزاره های جدید	۶۳
عوامل موثر در شکل گیری گفتمان	۶۳
شکست مشروطه	۶۶
گفتمان ولایت فقیه (ضرورت دخالت در سیاست با هدف تشکیل حکومت اسلامی)	۶۹

۷۰	مفاهيم غالب
۷۱	سياسي شدن دين
۷۴	ولایت فقیه
۷۸	عوامل موثر در شکل گیری گفتمان
	فصل سوم
۸۱	سياست و اقتدار کاريزمايی
۸۱	(در دهه اول جمهوری اسلامی)
۸۲	أنواع مشروعيت
۹۱	گفتمان غالب دهه اول جمهوری اسلامی
۹۲	علل و زمینه های شکل گیری گفتمان بعد اول (سياست و اقتدار کاريزمايی)
۹۳	تحولات سياسي و اجتماعی ايران در اين دوره
۹۸	اندیشه های سياسي امام خمينی
۹۸	نفي سلطنت
۹۹	نقد مشروطيت
۱۰۱	نظریه حکومت اسلامی و ولایت فقیه
۱۰۳	رهبری سياسي امام
۱۰۳	مردمی کردن مبارزه سياسي
۱۰۴	مذهبی کردن مبارزه
۱۰۵	پرهیز از مشی مسلحane

۱۰۶	حفظ اتحاد و انسجام
۱۰۷	محبوبیت و نفوذ مردمی امام
۱۰۹	نقش منحصر به فرد امام در جنگ تحملی عراق علیه ایران
۱۱۰	امام و مردم ایران
۱۱۲	امام و ارتش ایران
۱۱۵	شکاف مذهبیون و ملی گراها
۱۱۷	ریاست جمهوری بنی صدر
۱۲۰	سیاست و اقتدار سنتی
	فصل چهارم
۱۲۳	سیاست و اقتدار سنتی
۱۲۳	(در دهه دوم جمهوری اسلامی)
۱۲۴	زمینه های فقهی سیاست و اقتدار سنتی
۱۲۵	ضرورت حکومت
۱۲۷	شکل حکومت اسلامی
۱۲۸	حیطه اختیارات فقها در عصر غیبت
۱۳۱	عوامل اجتماعی ثبات و استمرار سیاست و اقتدار سنتی
۱۳۱	جامعه توده ای
۱۳۳	طبقه روحانیت
۱۴۰	سنتگرایی

مشروعیت یکی از مهمترین مفاهیمی است که همواره نظام‌های سیاسی در طول تاریخ سعی داشته‌اند خود را متصف به آن نمایند و به تبع آن مهمترین مسئله برای حکومت‌ها کسب مشروعیت بیشتر برای تداوم و پایداری طولانی‌تر و جلب اطاعت اتباعشان به نحو رضایت بخش تر با هدف اجرای برنامه‌های اقتصادی و اجتماعی و سیاسی با جریانی روان و حتی الامکان به دور از خشونت بوده است. امروز هیچ نظام سیاسی را نمی‌توان یافت که به طرق گوناگون به دنبال کسب مشروعیت بیشتر نباشد. چرا که با توجه به گسترش آگاهی‌ها و رشد انقلابی وسایل ارتباط جمعی و بیچیده تر شدن جوامع، حکومتها دیگر قادر نیستند با زور و اجبار صرف به اداره کشورهای شان بپردازند بلکه باید قدرت خویش را در میان مردم و لایه‌های زیرین جامعه نهادینه نمایند تا از این طریق رضایت مداوم آنها را به خود جلب نمایند و به حیات سیاسی حوزه‌شان تداوم بخشنده و کارآمدی و کارایی خود را در عرصه رقابت شدیدی که به وجود آمده است حفظ نمایند.

مشروعیت، پایه قوام و مایه دوام هر نظام سیاسی است و بدون آن ادامه حیات دولتها جز از طریق قهر و سرکوب میسر نخواهد بود. تمام فلسفه‌های سیاسی که همت خود را بر تأسیس یک دستگاه اندیشه که بتواند به تشیید مبانی حکومتی بیانجامد، معطوف کرده‌اند. به نوعی به مسئله مشروعیت پرداخته و آن را در قلب مباحثت خود جای داده‌اند. همان گونه که قوام و دوام هر نظام سیاسی به پایه‌های مشروعیت آن باز می‌گردد، زوال و اضمحلال دولتها نیز با از کف رفتن مشروعیت آنها آغاز می‌شود. مشروعیت و کارآمدی دو شرط اصلی بقای هر حکومتی است و

هنگامی که "پایینی ها نخواهند و بالایی ها نتوانند "سقوط و سرنگونی حتمی است . اینکه حکومت شوندگان چگونه و به چه دلیلی (یا علتی) تن به اطاعت می سپارند و حکومت کنندگان با چه ابزاری ، اطاعت را نهادینه می کنند از مسائلی است که از دیرباز صاحب نظران علوم اجتماعی و فلاسفه سیاسی را به خود مشغول کرده است . همچنین علل رویگردانی مردم از دولت ها و ناتوانی دولت ها در منقاد کردن آنان ، از عرصه های مهم تحقیق در علوم اجتماعی و سیاسی است و لذا مسئله مشروعیت که مالاً به ارزش های مشترک میان دولت و ملت راجع است ، بر تارک این قبیل تحقیقات می نشیند نا کارکردی دولت ها از زمانی آغاز می شود که این ارزش های مشترک کمتر شوند؛ منافع دولت و ملت از هم فاصله بگیرد؛ مبانی حسن و قبح و مزدوم و محمود در میان بالایی ها و پایینی ها تفاوت کند و در یک کلام ، رژیم نامشروع شود به قول گرامشی سقوط فیزیکی هر رژیمی هنگامی صورت تحقیق به خود می گیرد که قبل از ارزش های تبلیغ شده توسط آن رژیم در ذهن و ضمیر مردم سقوط کرده و آنچه بالایی ها ارزش تلقی می کنند، نزد پایینی ها به ضد ارزش بدل شده باشد . از نظر گاه تبار شناسانه نیز پیدایش مفهوم مشروعیت و حوزه معرفتی مربوط به آن قدمتی به بلندای تاریخ حیات آدمی دارد و لذا در پوشش گفتمان های گوناگون، جامه های متفاوتی را بر تن کرده است ولی همواره در نزد تمامی ملل و دول منزلتی محوری داشته است . مثلاً مبحث مشروعیت به مبحث قدیمی تری در فلسفه سیاسی مبعث التزام و وفاداری و تعهد یا تکلیف سیاسی اتباع در تبعیت از حکومت باز می گردد .

به طور کلی همواره مبحث مشروعیت در فلسفه سیاسی کلاسیک بحثی مهم و محوری بوده است، فلاسفه سیاسی کلاسیک معیارهای

گوناگونی از جمله "عدالت"، "اعتدال" و "فضیلت" را برای مشروعيت در نظر گرفته‌اند. اما مشروعيت در جامعه شناسی سیاسی هم مطرح بوده است. به عنوان مثال مشهورترین بحث درباره مشروعيت را باید در آثار ماکس ویر جامعه شناسی آلمانی یافت که از سه نوع مشروعيت، مشروعيت کارفرمایی مشروعيت سنتی، مشروعيت قانونی، بحث نموده و به تحلیل و بررسی آن پرداخته است.

پس مفهوم مشروعيت هم در فلسفه سیاسی و هم در جامعه شناسی مطرح می‌باشد و به جرات می‌توان گفت که اصلی‌ترین و محوری ترین مسئله در نظام‌های سیاسی حاضر مسئله مشروعيت و میزان برخورداری از آن است.

هدف مولف در این نکارشناسی‌بازنمایی رابطه دانش و مشروعيت در نظام جمهوری اسلامی ایران می‌باشد و با توجه به مطالبی که گفته شد به تحلیل و بررسی رابطه دانش و مشروعيت جمهوری اسلامی ایران می‌پردازد و این مسئله را مطرح می‌کند که چه رابطه‌ای میان مبانی مشروعيت جمهوری اسلامی ایران و دانش و آگاهی‌های مردم ایران وجود دارد.